

[Kjærgaard-Jensen.]

ret og rimeligt, at Kommunerne saa selv skal have Lov at betale dem.

Hvad § 4 angaar, kan jeg tiltræde denne, vel at mærke, naar § 3 bliver ændret i den af mig lige skitserede Retning. Jeg finder, at det er ganske forkasteligt, saaledes som det er i Øjeblikket, at Byer, som har kommunal Dyr læge, gennem deres Sundhedsvedtægter kan forbyde Indførsel af f. Eks. Eksportfløde fra andre Kommuner, fordi disse ikke har kommunalt ansatte Dyr læger til at udføre Staldkontrol. For Eksportflødens og disse Produkters Vedkommende i det hele taget er Forholdet jo nemlig dette, at der steriliseres Mælk og Fløde; disse Produkter bliver altid fremstillet fra dyrlægekontrollerede Besætninger, og derudover bliver de yderligere steriliseret, efter at de er fyldt paa Flasker, og de er saaledes fri for alt, hvad der hedder Mikro-Organismer. Derfor mener jeg, at den Ordning, der findes nu i enkelte Byer, hvorefter de har Monopol paa at fremstille disse Produkter for deres eget Omraade og yderligere sælger dem i andre Byer, hvorimod der er lukket fuldstændig af for andre Byer, er fuldstændig meningsløst.

Endelig er der §§ 5 og 6 om Bødestemmelser. Hertil ønsker jeg i Øjeblikket kun at bemærke, at Bestemmelsen i § 6 om, at Landbrugsministeren kan idømme helt op til 2 000 Kr. i Bøde, finder vi er at gaa alt for højt, ikke mindst i de økonomisk vanskelige Tider, hvori vi staar, og jeg vil derfor henstille, om ikke Maksimumsbeløbet kan nedsættes til 200 Kr. eller i hvert Fald højest 500 Kr.

Mod Forslaget som Helhed har vi i øvrigt ikke stort at indvende, naar lige undtages Bestemmelsen om kommunalt ansatte Dyr læger, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Landbrugsminister en velvillig og saglig Behandling af Forslaget i det kommende Udvalg.

Viggo Hansen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte ved Forslagets Fremsettelse her i Tinget, at vort Arbejde for at opnaa Overpriser paa vore Produkter aldrig kan og aldrig maa standse. Herom er vi sikkert alle enige. Men der er heller ikke Tvivl om, at de betydelige Fremskridt, der er sket indenfor Mejeribruget, saavel til Højnelse af Kvaliteten som til Forbedring af Produktionsapparatet, i første Linie skyldes Landbrugserhvervets egne Udøvere. Dermed skal jeg aldeles ikke underkende den Indsats, der er gjort og fremdeles gøres af Staten paa disse Omraader, tværtimod.

Den højtærede Landbrugsministers Hensigt med Forslaget er jo at fremme Interessen for en Forbedring af Staldhygiejnen, dels ved Afholdelse af Foredrag og under forskellige andre Former, dels ved at forbyde Levering af Mælk til Mejerierne, „som indeholder sygeligt Sekret fra Køer med Lidelser i Yver eller Patter, saavel som Mælk, der i Farve, Lugt, Smag og Udseeende afviger fra det normale“. Ja, der staar sikkert i ethvert Mejeris Love, at den Slags Mælk maa ikke leveres, jeg tror heller ikke, det sker i nogen stor Udstrækning, og for saa vidt er det jo egentlig i Leverandørernes egen Interesse at levere saa god Mælk som muligt. Jeg tror, at det er man indforstaaet med i hele Landbruget.

Efter Forslagets § 1 stilles der 10 000 Kr. aarlig til Raadighed af Staten til disse oplysende Foredrag, Lysbilleder, Films, under den Forudsætning, at et Beløb af samme Størrelse ydes fra anden Side. Jeg gaar ud fra, at hermed maa menes Landbrugets faglige Institutioner. Til dette vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg synes, Landbrugets som Mejeribrugets store Stab af dygtige Konsulenter meget vel kan og bør paatage sig Løsningen af disse Opgaver. Hidtil har de haft meget at bestille med Regnskabsføring og den Slags Ting indenfor Landbruget og Mejeribruget, men deres Tid vil sikkert i den kommende Tid ikke blive saa stærkt optaget af Rentabilitetsberegninger i Landbruget som hidtil — Resultatet er jo desværre paa Forhaand givet. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at han sparer disse 10 000 Kr. til de nye Opgaver. Saa kunde det jo være, at vi kunde forhandle lidt med ham om, at der ikke blev gaaet saa haardhændet til Værks i et andet Forslag, der for Tiden behandles i et Udvalg her i Tinget, nemlig Forslag om Nedsættelser paa Bevillingerne til Husdyrbrugets Fremme. Jeg tror, det vilde blive mere paaskønnet ude i Befolkningen, om man vedblivende kunde holde disse Rammer nogenlunde i Orden, og det kan kun ske ved, at man har disse Bevillinger fra Staten, selv i et saa formindsket Omfang, som det hidtil har været Tilfældet.

For øvrigt er det ikke Forslagets § 1, der er det centrale i Sagen. Meget mere betænkelig er jeg ved § 2, der giver Landbrugsministeren Bemyndigelse til at føre Kontrol med den Mælk, der leveres til Mejerierne. Der er 1 600 Mejerier, 1 400 Andelsmejerier og ca. 200 private Mejerier, og hvis Kontrollen skal betyde noget, vil den blive meget kostbar. Og dernæst vil jeg tro, at man paa største Parten af Landets Mejerier